

POCTA ČLOVEKU

Každá cesta končí, ale aj začína, ľudský život zažiari, ale raz aj zhasína. Neplačte a nežiaľte už za mnou, čas všetko vylieči. Možno mi bude na rozlúčku vánok viať, možno víchor všetky smútky odveje, keď budete so sklonenou hlavou stáť. Neplačte už. Dobré mi je v tomto spočinutí. Zem mi šepká : Odpočín si synku. Zostávajúte v mieri. V spomienkach snáď dovidenia, Pokoj s vami – nech je vaša noc mojou nerušená. Spievajte ľudia nahlas namiesto mňa, spievajte – budem vás počúvať.

Cez tieto slová sa chceme v tomto zložitom čase nášho bytia pokloniť a poďakovať sa v čase za spoločné roky naplnené kultúrou ducha a vzájomnej úcty. Odpreádzame na cestu do večnosti jedného z nás, človeka s ktorým sme zdieľali chvíle „na roli národa dedičnej“ **Jozef Karvaš** bol človek nesmierne statočný, obetavý, pracovitý a vnútorne mimoriadne bohatý, človek, ktorý si nesmierne vážil hodnoty ľudského ducha, ku ktorým pristupoval v každom čase s čistým srdcom. Bol rovnako náročný na seba i všetkých, ktorým sa cez svoj talent a poznanie odovzdal naplno. Pri tej náročnosti však vedel veľmi dobre, že najkrajšou ozdobou človeka je dobré a uznanlivé srdce. Jožko v sebe také srdce mal pre všetkých ľudí, ktorým veril a ktorých si vážil.

Po všetky roky nášho spolužitia v meste na Hrone bol Jozef našou súčasťou pri objavovaní výnimočných osobnosti národnej i svetovej hudby i prepojenie s improvizáčnym charakterom tej „slovenskej muziky“ v akomsi podvedomí aj tej podpolianskej i horehronskej, ktoré sa v jeho ponímaní odrážali v jazzovej muzike, často prezentovanej počas hodín improvizácie na jam session vynikajúcich muzikantov - Václava Chochola, Milana Babica, Ľubora Chovanca, Michala Zuzánka Mira Poprádiho, Pavla Pondelíka, Miška Kališku, Jozefa Košíka, Paľa Hromadu, Vlada Vizára, Róberta Ragana, Klaudiusa Kováča, ale aj jeho muzikantsky nadaného syna Jožka Karvaša mladšieho, ktorý mal byť jeho pokračovateľom a s ktorým sa spolu s ďalšími priateľmi v tomto smutnom čase pri nebeskom otcovi stretnú.

Strávili, sme pri tom ich spoločnom koncertovaní dlhé, niekedy skoro nekonečné hodiny šťastia, vnútornej radosti i veselosti. Príprave týchto stretnutí v banskobystričkom Národnom dome, na sále PKO, v Závodnom klube Slovenky, alebo potom vo vtedy vo fungujúcom Dome kultúry, či pri nočných odpreádzaniach na Huštáku sa Jožko so svojimi muzikantmi venoval naplno – čas pri tom nikdy nehral úlohu, - času pre dobrú muziku bolo totiž vždy málo. Všetci okolo priam zbožne načúvali, fandili a čakali ďalšie vynikajúce improvizácie naučené od „super jazzmanov“, či na prezentáciu vlastného interpretačného majstrovstva. Potlesky, nadšenie i volania „opakovať“ nebrali konca kraja. Odmenou všetkým boli ďalšie pokračovania jazzových koncertov bystrických jazzmanov ktorí pod Jožkovým vedením do hry vkladali svoje duše

Od roku 1990 sme sa s Jožkom Karvašom stretávali na pôde matičného domu – najskôr v Národnej ulici a potom na Fortničke, kde mal orchester BB Band Dixieland Jazz Band svoj domov. Tam sa muzikanti stretávali, tam sa pripravovali na koncerty, odtiaľ

„ vyrážali „, na cesty po Slovensku, ale aj do Česka, Poľska, Maďarska, Francúzska, Nemecka, Rakúska, aby sa potom domov vracali šťastní a prinášali tie najvyššie ocenenia. Bola to generácia muzikantov z úprimným vzťahom nielen k hudbe, ale aj k svojmu národu a svojej vlasti i ku svojmu patrónovi Matici slovenskej. Na jej pôde v Turčianskom Martine, ale aj pri všetkých svetových festivaloch slovenskej mládeže cez svoje koncerty dokazovali svoju úctu k myšlienkam vzájomnosti, spolupráce, tolerancie a priateľstvu potrebnými pre život ľudí. Preto si ich všade kde prišli vysoko vážili a oni pod Jožkovým líderstvom boli tými najlepšimi vyslancami Slovenska vo svete. Muzikantský talent a majstrovstvo Jožka Karvaša bolo v roku 2000 ocenené certifikátom *Osobnosť roka Abi North Carolina – USA* a Cenou primátora mesta Banská Bystrica, v roku 2008 sa stal mimoriadnym členom encyklopedickej spoločnosti *Hübners who is who*, v roku 2014 s nim TV Hronka nakrútila medailón *Osobnosť regiónu* a v roku 2017 obdržal medzinárodný certifikát spoločnosti *Oxford Encyklopédia* a jeho meno je uvedené aj v encyklopédiách Českej a Slovenskej republiky.

Jožko Karvaš vošiel počas spoločných rokov do našich životov a zanechal v nás všetkých, ktorí sme ho poznali nádherné stopy Nezabudnuteľné pre nás ostávajú jeho besedy o zmysle tanečnej a jazzovej hudby i jej histórii v našom meste, ale najmä jeho vynikajúca interpretácia Tichej noci a ďalších vianočných piesní i jeho úprimné slová vinšovania vyslovené každoročne v programe matičného Vianočného kruhu.. Preto je jeho odchod od nás veľmi bolestivý. **Odišiel od nás náhle 11. decembra 2021. Rozlúčili sme sa 16. decembra v modrom kostolíku na bystrickej Fončorde za účasti jeho rodiny a priateľov a odprevadili na poslednú cestu.** Už nebude tak, ako sme boli zvyknutí, už nám nezahrá, už nepríde na kus reči do matičného domu, už nikoho neosloví a nepovie o svojich plánoch, už nebudeme počuť okolo nás znieť jeho trúbku, už nám nepovie tak, ako to on vedel priamo svoj názor na dejiny i prítomnosť žitia..

Chýbať nám bude jeho ľudskosť, jeho múdrosť, jeho skúsenosti a jeho česťnosť v každom okamihu života, lebo ako hovoria slová básnika : „ *Zastavil sa čas, chýbajú nám ruky otcove, chýbajú nám slová človeka so srdcom krištáľovým, vnútorne bohatým a čistým. Chýbať nám budú naveky*“. Našťastie ostane medzi nami jeho muzikantské majstrovstvo i jeho hlas v piesňach, ktoré budeme môcť počúvať z nahrávok na CD nosičoch : - *Naše mesto* (2003) – *Vám lásky sľub skladám* (2006) – *Muž s trúbkou* (2009) - *než odídem* (2010) – *Ani neviem, aké slová použiť* (2011 a prečítať si to, čo je o našom spoločnom a o muzikantskom živote) *Jožka Karvaša zachytené v publikácii Miška Kališku – Pod taktovkou času* (2016)-

Náš vzácny kamarát a brat Jozef, nech zem slovenská, v ktorej si prišiel na tento sveta a ktorú si tak veľmi miloval Ti dá dobré spočinutie, aby si mohol snívať svoj sen o kráse a láske k hudbe, ktorou bol naplnený Tvoj život s nami .. *Každá cesta sa raz končí, a iná zas začína, Naplačte a nežiaľte, čas všetko vylieči Dobre mi je v tomto spočnutí . Pokoj s Vami – spievajte nahlas namiesto mňa, Spievajte – budem na Vás myslieť a Vaším hlasom načúvať !* Ďakujeme za všetko !

Tvoji matiční priatelia a obdivovatelia